

[Ragnhild Andersen.]

årsagen til, at kommunisterne har stillet dette ændringsforslag. Vi mener ikke, det bør være sådan, som det er. Når der fra denne talerstol lyder så mange ord om den velstand, vi har, og når vi har 1 milliard kr. i overskud i statskassen, bør man ikke mindst tage hensyn til disse hjem, hvor der er de store forsørgerbyrder. Vi anbefaler derfor at stemme for dette vort underændringsforslag om at give børnetillæg til folke- og invalidepensionister ud over barnets 18. år, så længe det er i lære eller under uddannelse.

Vore underændringsforslag nr. 5 og nr. 9 angår indtægtsgrænserne for henholdsvis folke- og invalidepensionister og for enkepensionister. Vi foreslår disse indtægtsgrænser, som i folkeforsikringsloven kaldes for trangsgrenser, sat op fra 6 750 kr. til 9 500 kr., det beløb, der i sommer gennemførtes for enker og enlige mødre, der ikke får pension, men som søger deres bidrag ydet af det offentlige. Det lykkedes i denne sommer at få indtægtsgrænserne op på 9 500 kr. for de udearbejdende enlige mødre, der altså ikke er pensionister, men det vil også være rimeligt at få noget tilsvarende gennemført for invalidepensionisterne og for enkepensionisterne.

Jeg fik forleden dag ude fra en landkommune et brev, hvori jeg blev spurgt, hvordan det forholdt sig, og af dette brev kan man se, hvor hårdt det rammer, når en familie overskrider trangsgrensen og mister børnetillægget. Det drejer sig om en familie med 3 børn, og hustruen er invalid.

Jeg beder formanden om tilladelse til at citere af dette brev:

„Jeg vil herved gerne bede om svar på et par spørgsmål. Jeg har en slægtning, som sidste år har haft en indtægt på 10 500 kr. og deraf betaler: statskat 218 kr. 75 øre, kommuneskat 253 kr. 61 øre, i alt 472 kr. 36 øre pr. kvartal.

Vedkommende har tre små børn. Hustruen lider af en uhelbredelig sygdom og får invalidepension, 463 kr. månedlig.

Kommunen har nu efter sidste års skatteansættelse nedsat hendes invalidepension til 123 kr. pr. måned. Der spørges, om kommunen har ret til denne nedsættelse. Hustruen må holde hjælp i huset.“

Ja, her er jo et billede af en familie med invalidepension, der får en indtægt, hvorved børnetillægget berøves dem. Børnetillægget er jo i alle tilfælde, hvor der er børn, en meget stor del af invalidepensionen. Det vil i dette tilfælde være 3 gange 61 kr., det vil sige 183 kr. pr. måned, som falder bort takket være disse trangsgrenser.

Det er på grund af disse urimeligheder, at kommunisterne mener og foreslår, at vi i disse to love, folkepensionsloven og enkepensionsloven, kommer op på indtægts- eller trangsgrenser af samme højde, som vi nåede i sommer, de 9 500 kr. Jeg ser vel, at ministeren har foreslået og udvalget er gået ind for at lempe fradragsreglen, hvad kommunisterne hilser med tilfredshed, men vi mener, at man også bør tænke på andre sider af spørgsmålet og altså ikke mindst på spørgsmålet om trangsgrenserne. Det drejer sig jo også om en fradragsregel, for over denne grænse bortfalder helt eller delvis børnetillægget.

Jeg anbefaler altså tinget at stemme for de af mit parti stillede ændringsforslag, som vi finder hårdt tiltrængt. Skulle de blive forkastet af folketinget, vil vi stemme for ministerens og udvalgets ændringsforslag, men vi vil ikke undlade at sige, at kommunisterne vil komme igen efter valget med vore forslag og fortsætte vor kamp for at få pensionerne op, så også hovedstadens pensionister kan få del i den så højt besungne velstand. Man sidder rundt omkring i mange hjem og håber på, at der nu vil komme en varig forbedring af deres forhold. Det kommer der også for en hel dels vedkommende, det er rigtigt, og det skal hilses med tilfredshed, men mange vil blive skuffet, som ikke behøvede at blive skuffet; og for at de ikke skal blive skuffet, men for at yde dem retfærdighed og lade dem få en rimelig del af velstanden opfordrer jeg det